

Det andet spørgsmål er: Når Dansk Folkeparti er interesseret i at støtte teatrene, hvad er så årsagen til, at Dansk Folkeparti bidrog til nedskæringerne på teaterområdet? Og vil Dansk Folkeparti medvirke til at sikre, at der ud over det eksisterende budget skaffes de 100 mio. kr. ekstra, som skal bruges, når det nye skuespilhus skal i drift? Når det er bygget, skal der tilføres ekstra midler. Vil Dansk Folkeparti også medvirke til det?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Dansk Folkepartis ordfører slår meget stærkt fast eller forsøger i hvert fald på det, at Dansk Folkeparti ikke er modstander af kulturen. Det er jo sådan set godt nok, men sært nok virker det sådan.

Det virker sådan, når man er med til så massive besparelser også på de områder, som jeg kan forstå står fru Louise Freverts hjerte nær, nemlig Det Kongelige Teater og museerne. Bekymrer det ikke Dansk Folkeparti, at man nu i dag i Politiken kan læse om massive fyringer på Det Kongelige Bibliotek, som er rettet mod det brede publikum, formentlig også mange medlemmer af Dansk Folkeparti eller støtter af Dansk Folkeparti, besparelser, der retter sig mod, at man ikke kan bevare kulturarven osv.?

Så vil jeg godt spørge fru Louise Frevert: Udgør det der fedtlag virkelig alle de 160 mio. kr., der er sparet på kulturen, eller har fru Louise Frevert fået det indtryk, at det overhovedet ikke kommer til at ramme kunstnerne?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu betyder fru Louise Frevert, at Dansk Folkeparti ikke er en fjende af kulturen. Det må hun åbenbart finde et stærkt behov for at understrege. Og det er der i og for sig også ret kraftig grund til på baggrund af den meget bemærkelsesværdige artikel, som hr. Søren Krarup forleden skrev i Politiken, hvori hr. Søren Krarup meddelte, at resultatet af folketingsvalget den 20. november sidste år var et dementi af den kulturpolitik, der blev grundlagt med det modernernes gennembrud i 1870'erne og gik videre over kulturradikalismen, Jens Otto Krag osv.

Det vil sige, at hr. Søren Krarups tese er, at befolkningen den 20. november har forkastet den kultur, som har været bærende i Danmark siden 1870'erne, og han vil altså så at sige have kultu-

ren rullet disse langt mere end hundrede år tilbage.

Hvis det var udtryk for Dansk Folkepartis politik, så forstår jeg ikke, at man i dag kan påstå, at man ikke er en fjende af kulturen.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Ja, det er rigtigt, vil jeg sige til fru Jytte Andersen; jeg står op endnu, og det agter jeg fortsat at gøre.

Det er ikke et forkert billede, fru Jytte Andersen har fået. I vores terminologi er det kulturpolitik. Vi er stadig væk ikke en del af regeringen. Vi har vores egen terminologi, men derfor kan vi godt mene det samme. Men tingene kan jo godt i nogle sammenhænge kaldes noget forskelligt, og i det her tilfælde er det kulturpolitik, vi taler om.

Kl. 13.10

Med hensyn til støtte er det stadig væk et spørgsmål om prioritering, det er stadig væk et spørgsmål om, hvor meget man skal støtte. Det er ikke spørgsmål, om vi vil støtte noget eller ej, det er et spørgsmål om, hvor langt man vil gå, hvor meget man vil give.

Så blev der spurgt, om jeg vil svare klart på, om de penge og det fedtlag, der er blevet skåret væk, ikke forringer kunstnerens kår. Det skal jeg ikke kunne udtale mig om. Jeg er ikke en af de kunstnere, der påberåber sig, at der bliver sparet.

Men nu er situationen jo sådan, at vi mennesker altid reagerer, når noget bliver taget fra os. Hvis eksempelvis fru Jytte Andersen har seks par sko, og jeg kommer og tager de to, så er det, selv om fru Jytte Andersen måske ikke altid gør brug af dem alle sammen, et afsavn. Det er klart, at når vi mennesker er vant til at have en masse og der pludselig ikke bliver givet det, vi er vant til at få, bliver man skuffet, for at sige det på en mild måde.

Men nu er det altså sådan, at man omprioriterer, og derfor vil der ikke være mulighed for at give det samme. Det er også et spørgsmål om ideologi, som jeg også sagde i min ordførertale. Vi ser på tingene på forskellig måde, og sådan er det.

Jeg synes faktisk, at vi gør det rigtig, rigtig, rigtig godt som det parlamentariske grundlag sammen med regeringen, fordi vi har været i stand til at gennemføre nogle besparelser, som ikke er besparelser længere, men som tilfører skoleområdet 650 mio. kr., og vi har oven i købet